

Meditacions: Dimarts de la cinquena setmana de Quaresma

Reflexió per meditar dimarts de la cinquena setmana de Quaresma. Els temes proposats són: la prova del desert; el valor dels béns materials; mirar la creu per guarir.

DESPRÉS DE travessar el mar Roig, el poble jueu devia sentir un profund alliberament. L'estremiment de les aigües en caure sobre els seus perseguïdors hauria anat acompanyat d'una sensació alliberadora: després de tants anys

d'esclavitud, Déu els havia salvat. Però el temps va començar a transcórrer més lent del que pensaven. La terra promesa es veia cada cop més llunyana, i alguns fins i tot van recordar amb nostàlgia la seva vida com a esclaus. «El poble acabà la paciència i malparlava contra Déu i contra Moisès. Deia: “Per què ens vau fer sortir d'Egipte, si hem de morir en aquest desert?”» (*Nm 21, 5*). L'alegria de la salvació havia donat pas a la insatisfacció i a la rancúnia.

També Jesús va passar per la prova del desert. Precisament els quaranta dies de la Quaresma ens conviden a acompanyar el Senyor enmig del seu aparent abandonament. En el moment de la feblesa, Crist no va sucumbir a les temptacions, sinó que va posar la seva confiança en el Pare Déu. Jesús ens va ensenyar no només amb les seves paraules, sinó sobretot amb la pròpia vida, que moltes

vegades necessitem travessar el desert per aconseguir la plena llibertat. És veritat que la vida cristiana ens promet la salvació del pecat i, per tant, la joia. Però el camí que ens mena cap a ella passa per redescobrir el que veritablement importa a la nostra vida i desprendre'ns del que ens lliga.

«El desert és el lloc del que és *essencial*. Mirem les nostres vides: quantes coses inútils ens envolten! Persequim mil coses que semblen necessàries i en realitat no ho són. Que bé que ens faria alliberar-nos de tantes realitats supèrflues, per redescobrir el que de veritat importa, per trobar els rostres dels qui són al nostre costat!»^[1]. Ara que s'acosta la Setmana Santa, podem revifar els nostres desitjos de viure ben units a Jesús, alliberats de tot allò que no ens porta cap a ell: «Déu meu!, que jo odii el pecat, i m'uneixi a Tu, abraçant-me a la Santa Creu, perquè

jo també compleixi la teva Voluntat amabilíssima..., despullat de tot afecte terrenal, sense altres mires que la teva glòria..., generosament, sense reservar-me res, oferint-me amb Tu en perfecte holocaust»^[2].

«EL SENYOR envià serps verinoses que els picaven, i molta gent d'Israel moria» (*Nm 21, 6*), relata la Sagrada Escriptura. El poble escollit havia rebutjat la protecció de Déu. Cansats de no arribar mai a la meta, havien desviat el seu cor cap a aquells béns que enyoraven de la seva vida a Egipte, encara que fossin de valor escàs o tinguessin les empremtes de la seva esclavitud.

De vegades, també nosaltres, com el poble d'Israel, podem sentir la llunyania aparent de Déu i l'atractiu d'uns béns que havíem deixat

enrere. Però en contemplar la pobresa de Crist a la creu —«Res més no ha restat al Senyor, sinó un tros de fusta»^[3]—, intuïm que la felicitat no es troba en les coses materials. Ens adonem de com són d'efímeres aquestes realitats, que no arriben a tocar el fons de l'ànima. «Quan algú centra la seva felicitat exclusivament en les coses d'aquí baix —he estat testimoni de veritables tragèdies—, perverteix el seu ús raonable i destrueix l'ordre disposat sàviament pel Creador —diu sant Josepmaria—. Aleshores el cor resta trist i insatisfet; s'endinsa per camins d'un descontentament etern»^[4].

«Benaaurats els pobres d'esperit, perquè el Regne del Cel és per a ells» (*Mt* 5, 3). Amb aquestes paraules, el Senyor ofereix la felicitat, a la terra i al cel, als qui posen la seva seguretat i la seva riquesa en Déu. El pobre de cor posseeix les coses sense ser posseït

per elles. La pobresa d'esperit ens permet gaudir veritablement de la realitat, ja que ens connecta amb allò senzill, amb les persones, amb Déu. En definitiva, amb tot allò que sacia els nostres desitjos més profunds.

AQUELLES mossegades de les serps no van ser la darrera resposta del Senyor. El poble es va penedir i va anar a Moisès que, fidel a la seva vocació de mediador, va intercedir per la seva gent. Aleshores Déu, mogut per la seva misericòrdia, els va regalar una peculiar medicina: els qui, després d'haver estat mossegats, miressin cap a una serp de bronze, no moririen. Així, allò que era la causa de la mort, es va transformar alhora en el símbol de la salvació. Per això, la serp és una imatge que anticipa la creu de Crist: aquesta conté tots els pecats del món i,

ahora, a qui els ha vençut per sempre amb la seva mort.

«Quan haureu enlairat el Fill de l'home —diu Jesús a l'evangeli de sant Joan—, coneixereu que jo soc, i que no faig res pel meu compte, sinó que dic allò que el Pare m'ha ensenyat» (*Jn 8, 27*). Si no coneguéssim el final de la història, pensariem que l'enlairament de què parla el Senyor es refereix a una futura glòria temporal. No és fàcil comprendre que la seva veritable exaltació es va fer a la creu, i que la subjecció dels claus és la seva forma de viure la llibertat. Per això, mirant i assumint la feblesa de Crist, adquirim la força de Déu. També nosaltres podem fer nostres aquestes paraules paradoxals de sant Pau: «Per això em gloriaré sobretot de les meves febleses, perquè reposi sobre meu el poder del Crist. Per tant, accepto de bon grat les febleses, les injúries, les adversitats, les

persecucions i les angoixes per causa de Crist. Perquè quan soc feble és quan soc realment fort» (2 Co 12, 9-10).

Als peus de la creu trobem la Mare de Déu. Podem demanar-li que sapiguem dirigir sempre la nostra mirada a la creu, perquè Crist espanti les serps que puguin rondar en la nostra vida.

---

[1] Francesc, Audiència, 26-II-2020.

[2] Sant Josepmaria, *Via Crucis*, IX estació.

[3] *Ibid.*, X estació.

[4] Sant Josepmaria, *Amics de Déu*, núm. 118.

---

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/meditation/
meditacions-dimarts-de-la-cinquena-
setmana-de-quaresma/](https://opusdei.org/ca-es/meditation/meditacions-dimarts-de-la-cinquena-setmana-de-quaresma/) (24/03/2026)